

PÅSKOKTAVEN

ANNANDAG PÅSK DEN 22 APRIL

Läsning

Apg 2:14, 22–33

På pingstdagen tog Petrus till orda och talade till dem som var i Jerusalem:
»Israeliter, lyssna på mina ord: Jesus från Nasaret, en man vars uppdrag Gud bekräftade inför er genom att låta honom utföra kraftgärningar och under och tecken mitt ibland er, som ni själva vet, han utlämnades efter Guds beslut och plan, och ni lät laglösa spika fast och döda honom. Men Gud löste honom ur dödens vånda och lät honom uppstå, eftersom det inte var möjligt att döden skulle få behålla honom i sitt grepp. Ty David säger om honom:

*Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han står vid min sida för att jag inte skall vackla.
Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga,
ja, än mer: min kropp skall få vila med förtröstan.
Ty du skall inte lämna min själ i dödsriket
eller låta din helige möta förgängelsen.
Du har visat mig livets vägar.
Du skall uppfylla mig med glädje,
när jag får se ditt ansikte.*

Mina bröder, jag kan lugnt säga till er att vår stamfar David är död och begravnen, hans grav finns här än i dag. Nu var han ju profet och visste att Gud med ed hade lovat honom att sätta en ättling till honom på hans tron. Därför var det Messias uppståndelse han förutsade med orden: *Han lämnades inte i dödsriket, och hans kropp mötte inte förgängelsen.* Denne, nämligen Jesus, har Gud låtit uppstå, och vi kan alla vittna om det. Gud har upphöjt honom med sin högra hand, och sedan han enligt löftet tagit emot den helige Ande av Fadern, har han nu utgjutit den, så som ni här ser och hör.«

Responsoriepsalm

Ps 16:1–2a, 5, 7–11 efter LXX (R. 1)

R. Bevara mig, Gud, ty jag tar min tillflykt till dig
eller: Halleluja.

Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.
Jag säger till Herren: »Du är ju Herren,
för mig finns intet gott utom dig.« R.

Herren är min arvslott och min bägare,
du är den som låter mig återfå mitt arv.
Jag vill lova Herren, han ger mig råd.
Ännu om natten manar mig mitt innersta. R.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han står vid min sida för att jag inte skall vackla.
Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga,
ja, än mer: min kropp skall få vila med förtröstan. R.

Ty du skall inte lämna min själ åt dödsriket,
eller låta din helige möta förgängelsen.
Du har visat mig livets vägar,
du skall uppfylla mig med glädje inför ditt ansikte. R.

Halleluja

Ps 118:24

V. Detta är den dag som Herren har gjort.
Låt oss jubla och vara glada.

Evangelium

Matt 28:8-15

Fyllda av bävan och glädje sprang kvinnorna för att berätta vad ängeln sagt för hans lärjungar. Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. Men Jesus sade till dem: »Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig.«

Medan de var på väg, kom några ur vaktstyrkan in till staden och berättade för översteprästerna om allt som hade hänt. Dessa överlade med de äldste, och sedan gav de soldaterna en stor summa pengar och sade till dem: »Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov. Om ståthållaren får höra detta, skall vi tala med honom så att ni inte behöver oroa er.« Soldaterna tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Så vann detta rykte spridning bland judarna ända till denna dag.

TISDAG I PÅSKOKTAVEN DEN 23 APRIL

Läsning

Apg 2:36-41

På pingstdagen sade Petrus till judarna: »Hela Israels folk skall alltså vara fast förvissat om att Gud har gjort Jesus till Herre och till Messias, denne Jesus som ni har korsfäst.«

Orden träffade dem i hjärtat, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: »Bröder, vad skall vi göra?« Petrus svarade: »Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den helige Ande som gåva. Ty löftet gäller för er och era barn och alla dem långt borta som Herren vår Gud vill kalla.« Petrus vädjade till dem med många andra ord också, och han uppmanade dem: »Se till att ni blir räddade undan detta onda släkte.«

De som tog till sig hans ord lät döpa sig, och den dagen ökade de troendes antal med inemot tre tusen.

Responsoriepsalm

Ps 33:4–5, 18–20, 22 (R. 5b)

R. Jorden är full av Herrens nåd
eller: Halleluja.

Herrens ord är rätt,
och allt vad han gör är gjort i trofasthet.
Han älskar rättfärdighet och rätt,
jorden är full av Herrens nåd. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
Må din nåd, Herre, vara över oss,
såsom vi hoppas på dig. R.

Halleluja

Ps 118:24

V. Detta är den dag som Herren har gjort.
Låt oss jubla och vara glada.

Evangelium

Joh 20:11–18

Vid den tiden stod Maria och grät utanför graven. Gråtande lutade hon sig in och fick då se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, en vid huvudet och en vid fötterna. Och de sade till henne: »Varför gråter du, kvinna?« Hon svarade: »De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de har lagt honom.« När hon hade sagt det, vände hon sig om och såg Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han. Jesus sade till henne: »Varför gråter du, kvinna? Vem letar du efter?« Hon trodde att det var trädgårdsvakten och svarade: »Om det är du som har burit bort honom, herre, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.« Jesus sade till henne: »Maria.« Hon vände sig om och sade till honom: »Rabbouni!« (det är hebreiska och betyder mästare). Jesus sade: »Rör inte vid mig, jag har ännu inte stigit upp till min fader. Gå till mina bröder och säg dem att jag stiger upp till min fader och er fader, min Gud och er Gud.« Maria från Magdala gick då till lärjungarna och talade om för dem att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

ONSDAG I PÅSKOKTAVEN DEN 24 APRIL

Läsning

Apg 3:1-10

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tigga av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in, bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!« Mannen såg spänt på dem och väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nazarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!« Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

Responsoriepsalm

Ps 105:1-4, 6-9 (R. 3b)

R. Må de som söker Herren glädja sig av hjärtat
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

V. Detta är den dag som Herren har gjort.
Låt oss jubla och vara glada.

Evangelium

Luk 24:13–25

Två lärjungar var på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalande och diskuterade, kom Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. Han frågade: »Vad är det ni går här och talar med varandra om?» De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas, svarade: »Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar.« – »Vad har hänt?» frågade han. De svarade: »Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte.« Då sade han: »Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?» Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: »Stanna hos oss. Det börjar bli kväll, och dagen är snart slut.« Då följde han med in och stannade hos dem. När han sedan låg till bords med dem, tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon, och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: »Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?«

De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: »Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon.« Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet.

TORSDAG I PÅSKOKTAVEN DEN 25 APRIL**Läsning**

Apg 3:11–26

Hela folkskaran strömmade till Salomos pelarhall. Den botade lame ville inte släppa Petrus och Johannes, och alla skockades i förundran omkring dem. Då sade Petrus till folket: »Israeliter, varför blir ni förvånade över det här? Ni stirrar på oss som om det var genom vår egen kraft eller fromhet vi fick mannen att gå. Nej, *Abrahams, Isaks*

och Jakobs Gud, våra fäders Gud, har förhärligat sin tjänare Jesus, honom som ni utlämnade och som ni förnekade inför Pilatus, när han hade beslutat sig för att frige honom.

Ni förnekade honom som var helig och rättfärdig och begärde att få en mördare frigiven, och vägvisaren till livet dödade ni. Men Gud har uppväckt honom från de döda, det kan vi vittna om. Och genom tron på hans namn har det namnet gett styrka åt mannen som ni ser här och som ni känner. Den tro som kommer genom detta namn har gett honom full hälsa i allas er åsyn.

Nu vet jag, mina bröder, att ni handlade av okunnighet, ni liksom era ledare. Men på så sätt har Gud låtit det gå i uppfyllelse som han har förutsagt genom alla sina profeter: att hans Messias skulle lida. Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade. Då skall den tid komma från Herren då vi får vila ut, och han skall sända er den Messias som han har bestämt, Jesus, fast himlen måste behålla honom till den dag då allt det blir upprättat som Gud har förkunnat genom sina heliga profeter från tidens början.

Mose sade: *En profet lik mig skall Herren, er Gud, låta stå upp ur era bröders led. Lyssna till honom och gör allt vad han säger er. Var och en som inte lyssnar till den profeten skall utrotas ur folket.* Sedan har alla profeter som har uppträtt, från Samuel och framåt, talat om dessa dagar. Ni är söner till profeterna och har ärvt det förbund som Gud slöt med era fäder, när han sade till Abraham: *Genom dina efterkommande skall alla slakten på jorden bli välsignade.*

Det var i första hand för er som Gud lät sin tjänare uppstå, och han har sänt honom för att välsigna er genom att förmå er alla att lämna onskans väg.«

Responsoriepsalm

Ps 8:2a, 5–9 (R. 2ab)

R. Herre, vår Herre, väldigt är ditt namn över hela jorden
eller: Halleluja.

Herre, vår Herre,
 vädligt är ditt namn över hela jorden,
Vad är då en människa, att du tänker på henne,
 eller en människoson, att du tar dig an honom? R.

Dock gjorde du honom nästan till Gud,
 du krönte honom med ära och härlighet.
Du satte honom till herre över dina händers verk,
 allting lade du under hans fötter: R.

alla får och oxar,
 likaså vildmarkens djur,
fåglarna under himlen och fiskarna i havet,
 allt som vandrar havens vägar. R.

V. Detta är den dag som Herren har gjort.
Låt oss jubla och vara glada.

Evangelium

Luk 24:35–48

Vid den tiden berättade lärjungarna vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet. Medan de ännu talade, stod han plötsligt mitt ibland dem och hälsade dem: »Frid över er!« De blev rädda och i sin förskräckelse trodde de att det var en ande de såg. Då sade han: »Varför blir ni skrämnda, varför fylls ni av tvivel? Se på mina händer och mina fötter, det är jag och ingen annan. Känn på mig och se på mig, en ande har inte kött och ben, och det kan ni se att jag har.« Och han visade dem sina händer och fötter. Då de av idel glädje och förvåning ännu inte kunde tro, frågade han dem: »Finns det något att äta här?« De räckte honom en bit stekt fisk, och de såg hur han tog den och åt.

Han sade till dem: »Detta är vad jag sade till er, när jag ännu var hos er, att allt måste uppfyllas som står skrivet om mig i Moses lag, hos profeterna och i psalmerna.« Sedan öppnade han deras sinnen så att de kunde förstå skrifterna. Och han sade till dem: »Detta är alltså vad skriften säger: Messias skall lida och uppstå från de döda på tredje dagen, och syndernas förlåtelse genom omvändelse skall förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. Ni skall vittna om allt detta.«

FREDAG I PÅSKOKTAVEN DEN 26 APRIL**Läsning**

Apg 4:1–12

Medan Petrus och Johannes talade till folket överraskades de av prästerna, tempelkommendanten och saddukeerna, som inte kunde tåla att apostlarna undervisade folket och med hänvisning till Jesus förkunnade uppståndelsen från de döda. De grep dem och höll dem i häkte till nästa dag, eftersom det redan var kväll. Men många som hade hört ordet kom till tro, och tillsammans var de nu omkring fem tusen män.

Nästa dag samlades de högsta styresmännen samt de äldste och de skriftlärda i Jerusalem. Översteprästen Hannas var där, liksom Kajafas, Jonathas och Alexandros och alla av översteprästerlig släkt. De lät föra fram apostlarna och frågade dem: »Genom vilken kraft eller i vems namn har ni gjort detta?« Då fylldes Petrus av helig ande och svarade dem: »Ni äldste och folkets ledare, när ni i dag ställer oss till svars för en välgärning mot en sjuk och vill höra hur han har blivit botad, då skall ni veta, ni alla och hela Israels folk, att det skedde genom nasarén Jesu Kristi namn. Tack vare honom som ni korsfäste och som Gud har uppväckt från de döda står den här mannen frisk framför er. Jesus är *stenen som ratades av er husbyggare men blev till en hörnsten*. Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss.«

som var fullt av stora fiskar, 153 stycken. Och fast det var så många gick nätet inte sönder.

Jesus sade till lärjungarna: »Kom och ät.« Ingen av dem vågade fråga honom vem han var; de förstod att det var Herren. Jesus gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken. Detta var tredje gången som Jesus visade sig för sina lärjungar sedan han uppstått från de döda.

LÖRDAG I PÅSKOKTAVEN DEN 27 APRIL

Läsning

Apg 4:13–21

När de äldste och skriftlärdade såg hur frimodiga Petrus och Johannes var och märkte att båda var enkla och olärda män, förvånade de sig. De kände igen dem som följeslagare till Jesus, och när de såg mannen som hade blivit botad stå där tillsammans med dem, blev de svarslösa. De befallde dem att vänta utanför rådet och överlade sedan med varandra. »Vad skall vi göra med de här människorna? Att ett märkligt tecken har skett genom dem är uppenbart för hela Jerusalem, och vi kan inte förneka det. Men för att ryktet inte skall spridas ännu mer bland folket, måste vi varna dem för att hädanefter tala till någon i det namnet.«

De kallade in dem och sade åt dem att aldrig tala eller undervisa i Jesu namn. Men Petrus och Johannes svarade dem: »Tänk efter själva om det är rätt inför Gud att lyda er mer än honom. Vi kan inte tiga med vad vi har sett och hört.« Då gav de dem en ny sträng varning men släppte dem sedan. För folkets skull såg de ingen möjlighet att straffa dem; alla prisade ju Gud för vad som hade skett.

Responsoriepsalm

Ps 118:1, 14–21 (R. 21a)

R. Jag tackar dig för att du svarade mig
eller: Halleluja.

Tacka Herren, ty han är god,
 evigt varar hans nåd.
Herren är min styrka och min lovsång,
 han blev min räddning. R.

Man sjunger med jubel om seger i de rättfärdigas läger:
 »Herrens högra hand gör mäktiga ting.
Herrens högra hand upphöjer,
 Herrens högra hand gör mäktiga ting.« R.

Jag skall inte dö, utan leva
 och berätta om Herrens gärningar.
Herren har tuktat mig,
 men han gav mig inte åt döden. R.

Öppna för mig rättfärdighetens portar,

jag vill gå in genom dem och tacka Herren.
Detta är Herrens port,
här får de rättfärdiga gå in.
Jag tackar dig för att du svarade mig
och blev min räddning. R.

Halleluja

Ps 118:24

V. Detta är den dag som Herren har gjort.
Låt oss jubla och vara glada.

Evangelium

Mark 16:9-15

När Jesus hade uppstått på morgonen efter sabbaten, visade han sig först för Maria från Magdala, från vilken han hade drivit ut sju demoner. Hon gav sig i väg och berättade det för dem som varit tillsammans med honom och som nu sörjde och grät. När de fick höra att han levde och att hon hade sett honom, trodde de inte på det.

Därefter visade han sig i annan skepnad för två av dem medan de var på väg ut på landet. Också de gick bort och berättade det för de andra, men inte heller de blev trodda.

Sedan visade han sig också för de elva medan de låg till bords, och han förebrådde dem deras otro och halsstarrighet, då de inte hade trott på dem som sett honom uppstånden. Han sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen.«

ANDRA PÅSKSÖNDAGEN DEN 28 APRIL

Första läsningen

Apg 5:12-16

Genom apostlarna skedde många tecken och under bland folket. Alla de troende höll samman och brukade mötas i Salomos pelarhall. Ingen annan vågade ansluta sig till dem, men folket satte dem högt, och mer än så: män och kvinnor i stort antal kom till tro på Herren. Man bar ut sina sjuka på gatorna och lade dem på bäddar och bårar för att när Petrus gick förbi åtminstone hans skugga skulle falla på någon av dem. Också från orterna kring Jerusalem kom stora skaror som förde med sig sjuka och sådana som plågades av orena andar, och alla blev botade.

Responsoriepsalm

Ps 118:2-4, 22-27a (R. jfr 24)

R. Detta är den dag som Herren har gjort.
Låt oss jubla och vara glada
eller: Halleluja.

Sjung, du Israels folk:
evigt varar hans nåd.
Sjung, du Arons ätt:

evigt varar hans nåd.
Sjung, ni som fruktar Herren:
evigt varar hans nåd. R.

Stenen som husbyggarna ratade
har blivit en hörnsten.
Detta är Herrens eget verk,
det står för våra ögon som ett under.
Detta är dagen då Herren grep in.
Låt oss jubla och vara glada! R.

Herre, hjälp oss!
Herre, ge framgång!
Välsignad den som kommer i Herrens namn!
Vi välsignar er från Herrens hus.
Herren är Gud. Han gav oss ljus. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 677

Andra läsningen

Upp 1:9-11a, 12-13, 17-19

Jag, Johannes, er broder som i Jesus delar lidandet, kungavärdigheten och uthålligheten med er, hade kommit till ön Patmos för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull. Jag kom i hänryckning på Herrens dag och hörde bakom mig en stark röst, som en basun, och den sade: »Vad du ser, skriv det i en bok och skicka den till de sju församlingarna.« Jag vände mig om för att se rösten som talade till mig. Och när jag vände mig om såg jag sju lampställ av guld, och mitt bland lampställena såg jag någon som var lik en människoson, i fotsid klädnad och med ett bälte av guld om bröstet. När jag såg honom föll jag ner som död för hans fötter. Och han lade sin högra hand på mig och sade: »Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket. Skriv nu ner vad du har sett och vad som är och vad som skall ske här efter.«

Halleluja

Joh 20:29

V. Saliga de som inte har sett
men ändå tror, säger Herren.

Evangelium

Joh 20:19-31

På kvällen den första dagen i veckan satt lärjungarna bakom reglade dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: »Frid åt er alla.« Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna blev glada när de såg Herren. Jesus sade till dem igen: »Frid åt er alla. Som Fadern har sänt mig sänder jag er.« Sedan andades han på dem och sade: »Ta emot helig ande. Om ni förlåter

någon hans synder, så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder, så är han bunden.«

En av de tolv, Tomas, som kallades Tvillingen, hade inte varit med när Jesus kom. De andra lärjungarna sade nu till honom: »Vi har sett Herren«, men han sade: »Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida tror jag det inte.« En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och sade: »Frid åt er alla.« Därefter sade han till Tomas: »Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!« Då svarade Tomas: »Min Herre och min Gud.« Jesus sade till honom: »Du tror därför att du har sett mig. Saliga de som inte har sett men ändå tror.«

Också många tecken som inte har tagits med i denna bok gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Men dessa har upptecknats för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds son, och för att ni genom att tro skall ha liv i hans namn.